

31992L0012

L 76/1

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

23.3.1992

SMERNICA RADY 92/12/EHS

z 25. februára 1992

o všeobecných systémoch pre výrobky podliehajúce spotrebnej dani a o vlastníctve, pohybe a monitorovaní takýchto výrobkov

RADA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

zavedenie iných nepriamych daní nemusí byť podnetom k vyžadovaniu formalít pri prechode cez hranice;

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 99,

keďže k tomu, aby sa zabezpečilo vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu, zdanenie by malo byť identické vo všetkých členských štátoch;

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,

keďže akékoľvek odosielanie a vlastníctvo výrobkov s cieľom dodávať alebo zásobovať obchodníka, ktorý vykonáva hospodársku aktivitu nezávisle alebo na účely orgánu podliehajúceho verejnému právu uplatňovanému v členskom štáte inom než je štát, v ktorom sú výrobky uvoľnené na spotrebu, dáva podnet na vznik spotrebnej dane v ďalších členských štátoch;

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,

keďže vytvorenie a činnosť vnútorného trhu si vyžaduje voľný pohyb tovaru, vrátane tovaru, ktorý podlieha spotrebným daniam;

keďže v prípade výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani, ktoré získali súkromné osoby pre ich vlastné použitie a ktoré prepravujú, daň sa musí zúčtovať v štáte, v ktorom ich získali;

keďže by sa mali prijať opatrenia na vymedzenie územia, na ktorom platí táto smernica, ako aj smernica o sadzbách a štruktúrach daní za výrobky podliehajúce spotrebným daniam;

keďže na stanovenie toho, že výrobky, ktoré podliehajú spotrebnej dani, nie sú držané na súkromné, ale na komerčné účely, musia členské štáty brať do úvahy množstvo kritérií;

keďže by sa mala vymedziť špecifikácia výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani; keďže len tovar, s ktorým sa ako takým obchoduje vo všetkých členských štátoch, môže byť predmetom opatrení spoločenstva; keďže takéto výrobky môžu podliehať iným nepriamym daniam na špecifické účely; keďže poskytnutie alebo

keďže výrobky podliehajúce spotrebnej dani, predávané osobami, ktoré nie sú oprávnenými vlastníckmi skladov alebo registrovanými, alebo neregistrovanými obchodníkmi a odosielané alebo prepravované priamo alebo nepriamo obchodníkom alebo na jeho príkaz, musia byť podrobené spotrebnej dani v členskom štáte určenia;

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 322, 21.12.1990, s. 1; a Ú. v. ES C 45, 20.8.1992, s. 10.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 183, 15.7.1991, s. 131.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 169, 18.3.1991, s. 25.

keďže na zabezpečenie vyberania daňových dlhov by mala byť možnosť vykonávať kontroly vo výrobných skladovacích

zariadeniach; keďže systém skladov podliehajúcich schváleniu zo strany kompetentných orgánov, by mal umožňovať vykonávanie takýchto kontrol;

keďže pohyb z územia jedného členského štátu na územie iného členského štátu nemá byť podnetom k vzniku kontrol prekážajúcich voľnému pohybu v rámci spoločenstva; keďže na účely zdaňovania je nevyhnutné poznať pohyb výrobkov, podliehajúcich spotrebnej dani; keďže by sa mali prijať opatrenia na zostavenie sprievodného dokumentu na takéto výrobky;

keďže by sa mali stanoviť požiadavky, ktoré by mali spĺňať oprávnení vlastníci skladov a obchodníci bez štatútu oprávneného vlastníka skladu;

keďže by mali byť vykonané opatrenia na zabezpečenie vyberania daní v sadzbách stanovených členskými štátmi, ktoré by stanovili postupy pre pohyb takých výrobkov, ktoré majú pozastavenú daň;

keďže v tomto zmysle by sa malo v prvom rade realizovať opatrenie pre každú zásielku, aby ju bolo možné ľahko identifikovať; keďže by sa mali realizovať opatrenia pre daňový štatút zásielky, ktorá by bola okamžite identifikovateľná; keďže je z tohto dôvodu nevyhnutné zabezpečiť sprievodný dokument, ktorým by boli splnené tieto požiadavky, čo môže byť buď administratívny, alebo komerčný dokument; keďže použitý komerčný dokument musí obsahovať základné prvky, ktoré majú byť uvedené na administratívnom dokumente;

keďže by mal byť objasnený postup, pri ktorom sú daňové orgány členských štátov prostredníctvom sprievodného dokumentu informované obchodníkmi o zásielkach, odoslaných alebo prijímaných;

keďže sa nevyžaduje použitie sprievodného dokumentu, ak sú výrobky, podliehajúce spotrebnej dani, v pohybe v rámci colných procedúr spoločenstva iných, než je uvoľnenie pre voľný obeh, alebo ak sú zaradené do bezcolnej zóny alebo bezcolného skladu;

keďže v súvislosti s národnými opatreniami by sa mala v prípade priestupku alebo podvodu vyberať spotrebná daň členským štátom, na ktorého území sa vyskytol priestupok alebo podvod, alebo členským štátom, kde bol zistený priestupok alebo podvod, alebo v prípade, ak sa nevyskytol v cieľovom členskom štáte, odsielajúcim členským štátom;

keďže členské štáty môžu zabezpečiť, aby výrobky uvoľnené na spotrebu mali daňové alebo štátne identifikačné značky a keďže použitie týchto značiek by nemalo spôsobiť prekážku vo vnútornej obchode spoločenstva;

keďže platba spotrebných daní v členskom štáte, kde boli výrobky uvoľnené pre spotrebu, musí dať podnet k refundácii týchto daní, ak výrobky nie sú určené na spotrebu v tomto členskom štáte;

keďže ako výsledok zrušenia zásady daní pri importe vo vzťahoch medzi členskými štátmi, opatrenia o výnimkách a povoleniach na import sa prestávajú uplatňovať s ohľadom na vzťahy medzi členskými štátmi; keďže tieto opatrenia by mali byť preto zrušené a príslušné smernice by sa mali podľa toho upraviť;

keďže by sa mal ustanoviť Výbor o spotrebných daniach, ktorý by preskúmal opatrenia spoločenstva potrebné na zavedenie ustanovení o spotrebných daniach;

keďže článok 1 (2) nariadenia týkajúceho sa eliminácii kontrol a formalít aplikovateľných na príručné a osobné batožiny osôb, ktoré letia v rámci spoločenstva alebo cestujú loďou, stanovuje, že jeho uplatnenie nebráni kontrolám vzťahujúcim sa na zákazy alebo obmedzenia stanovené členskými štátmi za predpokladu, že tieto sú kompatibilné s tromi zmluvami, ktoré ustanovujú Európske spoločenstvo; keďže v tejto súvislosti kontroly, ktoré sú nevyhnutné na uplatňovanie kvantitatívnych reštrikcií uvedených v článku 26, sa musia považovať za také kontroly, ktoré sú kompatibilné s legislatívou spoločenstva;

keďže určité obdobie bude potrebné na to, aby sa uskutočnili nevyhnutné opatrenia na odstránenie sociálnych vplyvov v príslušných sektoroch a regionálnych ťažkostiach, najmä v pohraničných oblastiach, ktoré by mohli vzniknúť ako výsledok zrušenia daní pri importe a výnimiek pri exporte v obchode medzi členskými štátmi; keďže členské štáty by mali byť oprávnené na obdobie do 30. júna 1999 vylúčiť výrobky dodané v rámci stanovených limitov do nezdaňovaných obchodov, v súvislosti s osobnou leteckou alebo námornou dopravou medzi členskými štátmi;

keďže malí výrobcovia vín môžu byť oslobodení od určitých požiadaviek zo všeobecných systémov spotrebnej dane;

keďže smernica Rady 77/799/EHS z 19. decembra 1977 týkajúca sa vzájomnej pomoci kompetentných orgánov členských štátov v oblasti priameho zdaňovania a dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾ by mala byť doplnená tak, aby sa jej opatrenia rozšírili aj na spotrebné dane,

(1) Ú. v. ES L 336, 27.12.1977, s. 15. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 79/1070/EHS (Ú. v. ES L 331, 27.12.1979, s. 8).

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

HLAVA I

Všeobecné opatrenia

Článok 1

1. Táto smernica stanovuje systém pre výrobky podliehajúce spotrebnej dani a iným nepriamym daniam, ktoré sa vyberajú priamo alebo nepriamo na spotrebu takýchto výrobkov s výnimkou dane z pridanej hodnoty a daní, stanovených spoločenstvom.

2. Osobitné ustanovenia vzťahujúce sa na štruktúry a daňové sadzby za výrobky, ktoré podliehajú spotrebnej dani, sa stanovujú v špecifických smerniciach.

Článok 2

1. Táto smernica a smernice uvedené v článku 1 (2) sa majú uplatňovať na území spoločenstva, ako je definované pre každý členský štát Zmluvou o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, a najmä článkom 227 s výnimkou nasledujúcich vnútroštátnych území:

- v prípade Spolkovej republiky Nemecko ostrov Heligoland a územie Büsingen,
- v prípade Talianskej republiky Livigno, Campione d' Italia a talianske vody jazera Lugano,
- v prípade Španielskeho kráľovstva Ceuta a Melilla.

2. Bez ohľadu na odsek 1, táto smernica a smernice vzťahujúce sa na článok 1 (2) sa nemajú aplikovať na Kanárske ostrovy. Španielske kráľovstvo však môže oznámiť prostredníctvom vyhlásenia, že tieto smernice sa majú uplatniť na tieto územia s ohľadom na všetky alebo niektoré výrobky, o ktorých sa hovorí v článku 3 (1), od prvého dňa druhého mesiaca na základe depozitu tejto deklarácie.

3. Derogáciou odseku 1 sa táto smernica, ani tie, o ktorých sa hovorí v článku 1 (2), nemôžu aplikovať na cudzie departementy vo Francúzskej republike.

Francúzska republika však môže prostredníctvom vyhlásenia oznámiť, aby sa tieto smernice uplatnili na tie územia — podliehajúce opatreniam na prispôbenie sa ich extrémnym vzdialenostiam — od prvého dňa druhého mesiaca po predložení deklarácie.

4. Členské štáty majú uskutočniť nevyhnutné opatrenia, aby zabezpečili, že transakcie, ktoré majú pôvod v alebo sú zamerané na:

- Monacké kniežatstvo, boli prejednávané ako transakcie majúce pôvod v alebo sú zamerané na Francúzsku republiku,

— Jungholz a Mittelberg (malý Walsertal), boli prejednávané ako transakcie majúce pôvod v alebo sú zamerané na Spolkovú republiku Nemecko,

— Ostrov Man, boli prejednávané ako transakcie majúce pôvod v alebo sú zamerané na Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska,

— San Marino, boli prejednávané ako transakcie majúce pôvod v alebo sú zamerané na Taliansku republiku.

5. Opatrenia tejto smernice nezamedzia tomu, aby si Grécko udržalo špecifický štatút udelený Vrchu Athos, ako je zaručené v článku 105 gréckej ústavy.

6. Ak Komisia uzná, že výnimky uvedené v odsekoch 1, 2, 3 a 4 už nie sú dlhšie oprávnené, zvlášť v podmienkach trhovej konkurencie, má predložiť Rade príslušné návrhy.

Článok 3

1. Táto smernica má platiť na úrovni spoločenstva na nasledovné výrobky, ako je definované v príslušných smerniciach:

- minerálne oleje,
- alkohol a alkoholické nápoje,
- tabakové výrobky.

2. Výrobky uvedené v odseku 1 môžu podliehať iným nepriamym daniam na špecifické účely za predpokladu, že tieto dane sú v súlade s daňovými pravidlami aplikovateľnými na spotrebnú daň a účely DPH, pokiaľ sa týka stanovenia daňového základu, výpočtu dane, určovania a monitorovania daní.

3. Členské štáty si vyhradzujú právo zaviesť alebo zachovať dane, ktoré sú vybrané za výrobky iné, než sú tie, ktoré sú uvedené v odseku 1 za predpokladu, že tieto dane nespôsobia zvýšenie formalít pri prechode hranicami v obchode medzi členskými štátmi.

Z hľadiska toho istého opatrenia, členské štáty si tiež vyhradzujú právo vyberať dane za poskytovanie služieb, ktoré nemôžu byť charakterizované ako obrat daní, vrátane tých, ktoré sa vzťahujú na spotrebnú daň.

Článok 4

Na účely tejto smernice sa majú aplikovať nasledovné definície:

- a) *oprávnený vlastník skladu*: fyzická alebo právnická osoba oprávnená na základekompetentných úradov členského štátu

vyrábať, spracovávať, skladovať, dostávať a odosielať výrobky, podliehajúce spotrebnej dani v rámci jeho obchodu;

- b) *daňový sklad*: miesto, kde sa tovar podliehajúci spotrebnej dani vyrába, spracúva, skladuje, prijíma alebo odosiela za zmluvných podmienok o pozastavení dane oprávneným vlastníkom skladu v rámci jeho obchodu, podliehajúcich určitým podmienkam, ktoré stanovili kompetentné orgány členského štátu, kde platí skladová daň;
- c) *systém o pozastavení*: daňová úprava aplikovaná na výrobu, spracovanie, skladovanie a pohyb výrobkov, platba spotrebnej dane sa pozastavuje;
- d) *registrovaný obchodník*: fyzická alebo právnická osoba bez štatútu oprávneného vlastníka skladu, oprávnená kompetentnými orgánmi členského štátu dostávať v rámci svojho obchodu výrobky podliehajúce spotrebnej dani od iného členského štátu za podmienok dohôd o pozastavení daní. Tento druh obchodníka nesmie skladovať, ani odosielať takéto výrobky, ktoré sú v dohode o pozastavení spotrebnej dane;
- e) *neregistrovaný obchodník*: fyzická alebo právnická osoba bez štatútu autorizovaného vlastníka skladu, ktorá je oprávnená v rámci svojho obchodu príležitostne dostávať výrobky podliehajúce spotrebnej dani z iného členského štátu za podmienok dohody o pozastavení spotrebnej dane. U takéhoto druhu obchodníka sa nesmú skladovať, ani odosielať výrobky, ktoré sú v podmienkach pozastavenia spotrebnej dane. Neregistrovaný obchodník musí zaručiť platbu spotrebnej dane daňovým orgánom cieľových členských štátov pred odoslaním tovaru.

Článok 5

1. Výrobky, ktoré sú uvedené v článku 3 (1), budú podliehať spotrebnej dani v čase ich pohybu v rámci územia spoločenstva, ako je definované v článku 2 alebo ich dovozu na toto územie.

„Dovoz výrobku podliehajúceho spotrebnej dani“ znamená vstup tohto výrobku na územie spoločenstva, vrátane vstupu takéhoto výrobku z územia zahrnutého v článku 2 (1), (2) a (3) alebo z Normanských ostrovov.

Avšak tam, kde je výrobok situovaný za podmienok colného riadenia spoločenstva pre vstup na územie spoločenstva, predpokladá sa uskutočnenie importu, keď tento opúšťa colné riadenie spoločenstva.

2. Bez toho, aby boli dotknuté národné opatrenia a opatrenia spoločenstva, ide o colné záležitosti, keď výrobky podliehajúce spotrebnej dani, dovážané z alebo vyvážané do tretích krajín, podliehajúce colnému režimu spoločenstva inému než pre výrobky určené na voľný obeh alebo umiestnené do bezcolnej zóny bezcolného skladu, spotrebná daň sa považuje za pozastavenú.

Článok 6

1. Spotrebná daň sa začne vyberať v čase uvoľnenia výrobkov na spotrebu, alebo ak sa zaznamená nedostatok, čo musí podliehať spotrebnej dani v súlade s článkom 14 (3).

Uvoľnenie výrobkov na spotrebu, ktoré podliehajú spotrebnej dani, bude znamenať:

- a) akúkoľvek odchýlku, vrátane nepravidelnej výnimky z dohody o pozastavení;
- b) akúkoľvek výrobu, vrátane nepravidelnej výroby tých výrobkov, ktorú sú mimo dohôd o pozastavení;
- c) akýkoľvek import týchto výrobkov, vrátane nepravidelného importu, kde tieto výrobky neboli zaradené do dohody o pozastavení.

2. Podmienky spoplatňovania a sadzby spotrebnej dane, ktoré majú byť prijaté, sú tie, ktoré sú v platnosti v deň, keď sa daň začne vyberať v členskom štáte, kde sa uskutoční uvoľnenie na spotrebu alebo je zaznamenaný nedostatok. Spotrebná daň sa má vyberať a inkasovať podľa postupu, ktorý určí každý členský štát, vedomý si toho, že členské štáty majú uplatňovať tie isté postupy pri vyberaní daní za štátne výrobky a výrobky z iných členských štátov.

Článok 7

1. V prípade výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani a už uvoľnených na spotrebu v jednom členskom štáte, určených na komerčné účely v inom členskom štáte, spotrebná daň sa má vyberať v tom členskom štáte, v ktorom sú tieto výrobky skladované.

2. Pre tento cieľ, bez ohľadu na článok 6, kde sú už výrobky určené na spotrebu, ako je definované v článku 6, distribuované v jednom členskom štáte, určené pre distribúciu alebo použitie v inom členskom štáte na účely obchodníka, ktorý vykonáva ekonomickú aktivitu nezávisle alebo na účely orgánu, ktorý je riadený štátnym zákonom, spotrebná daň sa bude uplatňovať v tomto ďalšom členskom štáte.

3. V závislosti na všetkých okolnostiach, daň sa bude uplatňovať voči osobe vykonávajúcej distribúciu alebo skladovanie výrobkov určených na distribúciu alebo od osoby, ktorá získa výrobky s cieľom ich použitia v členskom štáte inom, než je členský štát, kde výrobky boli už uvoľnené na spotrebu alebo voči príslušnému obchodníkovi, alebo orgánu, ktorý podlieha verejnému právu.

4. Výrobky uvedené v odseku 1 majú mať zabezpečený pohyb medzi územiami rôznych členských štátov na základe sprievodného dokumentu, v ktorom sú uvedené hlavné údaje z dokumentu uvedeného v článku 18 (1). Forma a obsah tohto

dokumentu sa má stanoviť v súlade s procesom stanoveným v článku 24 tejto smernice.

5. Osoba, obchodník alebo orgán uvedený v odseku 3 musí splniť nasledovné požiadavky:

- a) pred odoslaním výrobkov vykonať deklaráciu pre daňové úrady cieľového členského štátu a zabezpečiť platbu spotrebnej dane;
- b) zaplatiť spotrebnú daň cieľového členského štátu v súlade s procesom stanoveným týmto členským štátom;
- c) súhlas na akúkoľvek kontrolu umožňujúcu administráciu cieľového členského štátu, aby mal istotu, že tovar bol dodaný a že spotrebná daň, na ktorú bol viazaný, bola vyplatená.

6. Spotrebná daň, zaplatená v prvom členskom štáte, uvedená v odseku 1, má byť uhradená v súlade s článkom 22 (3).

Článok 8

Pokiaľ ide o výrobky získané súkromnými osobami pre ich vlastné použitie a nimi prepravované princíp získavania vnútorného trhu stanovuje, že spotrebná daň sa má vyberať v členskom štáte, v ktorom boli získané.

Článok 9

1. Bez ohľadu na články 6, 7 a 8, sa spotrebná daň má vyberať tam, kde sa výrobky pre spotrebu v členskom štáte skladujú na komerčné účely v inom členskom štáte.

V tomto prípade bude daň povinná v členskom štáte, na ktorého území sa nachádzajú výrobky a bude sa vyberať od vlastníka výrobkov.

2. Z hľadiska stanovenia, že výrobky uvedené v článku 8 sú vymedzené na komerčné účely, členské štáty musia brať do úvahy nasledovné:

- komerčné postavenie vlastníka výrobkov a jeho dôvody ich držby,
- miesto, kde sú výrobky umiestnené, alebo ak je vhodné, druh dopravy,
- akýkoľvek dokument vzťahujúci sa na výrobky,
- druh výrobkov,
- množstvo výrobkov.

Na účely aplikácie obsahu piatej zarážky prvého pododseku, členské štáty môžu stanoviť základný rozsah výhradne ako formu evidencie. Tieto základné rozsahy nemôžu byť nižšie než:

a) <i>Tabakové výrobky</i>	
cigarety	800 položiek
cigary (cigary vážiace nie viac ako 3 g každá)	400 položiek
cigary	200 položiek
tabak	1,0 kg;
b) <i>Alkoholické nápoje</i>	
liehové nápoje	10 l
medziprodukty	20 l
vína (vrátane max. 60 l šumivých vín)	90 l
pivo	110 l.

Do 30. júna 1977 je Írsko oprávnené uplatňovať orientačné úrovne, ktoré nesmú byť menšie než 45 litrov pre víno (vrátane maximálne 30 litrov šumivého vína) a 55 litrov pre pivo.

3. Členské štáty môžu tiež požadovať, aby sa spotrebná daň mohla vyberať v členskom štáte, kde sa vykonáva spotreba v akvizícii minerálnych olejov už uvoľnených na spotrebu v inom členskom štáte, ak sú takéto výrobky prepravované použitím typických spôsobov prepravy súkromnými osobami alebo v ich zastúpení. Atypická preprava má znamenať prepravu paliva inak než v nádržiach vozidiel alebo v rezervných palivových cisternách a prepravu kvapalných vykurovacích produktov inak než prostredníctvom nádrží používaných profesionálnymi obchodníkmi.

Článok 10

1. Výrobky, podliehajúce spotrebnej dani, ktoré predávajú nie oprávnení vlastníci skladov alebo registrovaní, alebo neregistrovaní obchodníci a odosielené alebo prepravované priamo alebo nepriamo obchodníkom alebo v jeho zastúpení, majú byť viazané na spotrebnú daň v cieľovom členskom štáte. Na účely tohto článku „cieľové členské štáty znamenajú“ členský štát, do ktorého prichádza zásielka alebo transport.

2. Na tento cieľ dodanie výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani už uvoľnených na spotrebu v členskom štáte a dávajúce podnet pre zásielku alebo transport týchto výrobkov osobe, ako je uvedené v odseku 1, ustanovenom v inom členskom štáte a ktoré sú odosielené alebo prepravované priamo alebo nepriamo obchodníkom alebo v jeho zastúpení spôsobia vyberanie spotrebnej dane za tieto výrobky v cieľovom členskom štáte.

3. Daň cieľového členského štátu sa má vyberať od obchodníka v čase dodania. Členské štáty však môžu prijať opatrenia stanovujúce, že spotrebnú daň má zaplatiť daňový zástupca iný, než je

príjemca výrobkov. Taký daňový zástupca musí byť etablovaný v cieľovom členskom štáte a schválený daňovými orgánmi tohto členského štátu.

Členský štát, v ktorom je etablovaný predajca, musí zabezpečiť, aby splňal nasledovné požiadavky:

- garantovanú platbu spotrebnej dane za podmienok stanovených cieľovým členským štátom pred odoslaním výrobkov a zabezpečiť, aby sa spotrebná daň zaplatila po príchode výrobkov,
- uchovávať účty dodaných výrobkov.

4. V prípade uvedenom v odseku 2 spotrebná daň zaplatená v prvom členskom štáte má byť uhradená v súlade s článkom 22 (4).

5. V súlade s právom spoločenstva, členské štáty môžu stanoviť špecifické pravidlá na aplikovanie tohto opatrenia na výrobky podliehajúce spotrebnej dani, ktoré sú obsiahnuté v špeciálnych dohodách o distribúcii, ktoré sú kompatibilné s dohodou.

HLAVA II

Výroba, spracovanie a držba

Článok 11

1. Každý členský štát má stanoviť svoje pravidlá týkajúce sa výroby, spracovania a držby výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani na základe opatrení tejto smernice.

2. Výroba, spracovanie a držba výrobkov, ktoré podliehajú spotrebnej dani, kde táto nebola zaplatená, sa uskutočnia v daňovom sklade.

Článok 12

Otvorenie a prevádzka daňových skladov má podliehať oprávneniu kompetentných orgánov členských štátov.

Článok 13

Od oprávneného vlastníka skladu sa bude požadovať:

- a) zabezpečiť záruku, ak je to nevyhnutné na pokrytie výroby, spracovania údajov a držby a zodpovednú záruku na zabezpečenie pohybu, podmienok, pre ktoré bude daňovými úradmi členských štátov stanovené, aká je oprávnená daň zo skladu;
- b) zosúladiť s požiadavkami stanovenými členským štátom v rámci územia, ktorého je stanovená daň za skladovanie;

- c) pre každý sklad evidovať rozsah zásob a pohyb výrobkov;
- d) zabezpečovať výrobky kedykoľvek, ak sú požadované;
- e) súhlas na všetky kontroly monitorovania a zásobovania.

V požiadavkách sa musí zohľadňovať princíp nediskriminácie medzi vnútroštátnymi transakciami a transakciami vo vnútri spoločenstva.

Článok 14

1. Oprávnení vlastníci skladov majú byť oslobodení od dane, pokiaľ ide o straty, ktoré sa vyskytnú v čase pozastavenia dohôd, čo sa pripisuje náhodným udalostiam alebo *force majeure* stanovenými oprávnenými osobami príslušného členského štátu. Títo tiež majú byť oslobodení od dane, v čase pozastavenia dohôd, v súvislosti so stratami vlastností výrobkov počas výroby, spracovania, skladovania a prepravy. Každý členský štát má stanoviť podmienky, za ktorých sú tieto výnimky (zľavy na daniach) zaručené. Tieto výnimky (zľavy na daniach) sa majú aplikovať rovnakou mierou na obchodníkov uvedených v článku 16 počas prepravy výrobkov v čase dohôd o pozastavení spotrebnej dane.

2. Straty uvedené v odseku 1, ktoré sa vyskytnú pri preprave výrobkov v rámci spoločenstva v dobe platnosti systému o pozastavení spotrebnej dane, sa musia stanoviť podľa pravidiel cieľového členského štátu.

3. Bez toho, aby bol dotknutý článok 20, poplatky za straty iné, než sú za straty uvedené v odseku 1 a straty, pre ktoré neplatia výnimky uvedené v odseku 1, sa majú vyberať na základe sadzieb aplikovateľných v príslušných členských štátoch v čase, keď sa vyskytnú straty, stanovené kompetentnými orgánmi, alebo ak je nevyhnutné v čase, keď bola zaznamenaná strata.

HLAVA III

Pohyb tovaru

Článok 15

1. Bez toho, aby boli dotknuté opatrenia článkov 5 (2) 16 a 19 (4), pohyb výrobkov, ktoré podliehajú spotrebnej dani v čase pozastavenia dohôd, sa musí uskutočniť medzi daňovými skladmi.

2. O vlastníkoch skladov oprávnených kompetentnými orgánmi členského štátu v súlade s článkom 13 sa má rozhodnúť, či budú oprávnení na pohyb v štáte a pohyb v rámci spoločenstva.

3. Riziká, ktoré sú neodmysliteľné v pohybe vo vnútri spoločenstva, majú byť zahrnuté do záruky, ktorú by poskytol oprávnený vlastník skladu, ktorý má na starosti odoslanie, ako je uvedené v článku 13, alebo ak je potrebné zárukou, ktorá spája spoločne

a jednotlivo odosielateľa a prepravcu. Ak je potrebné, členské štáty môžu požadovať od príjemcu, aby poskytol záruku.

Podrobné pravidlá ručenia majú stanoviť členské štáty. Ručenie musí byť platné v rámci celého spoločenstva.

4. Bez toho, aby boli dotknuté opatrenia článku 20, od ručenia oprávneného vlastníka skladu za zásielku a prípadne od ručenia prepravcu sa môže upustiť len na základe dôkazu, že príjemca prevzal zásielku výrobkov, zvlášť na základe sprievodného dokumentu, o ktorom sa hovorí v článku 18 za podmienok stanovených v článku 19.

Článok 16

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 15 (1), príjemcom môže byť profesionálny obchodník bez štatútu oprávneného vlastníka skladu. Tento obchodník môže počas svojej činnosti dostávať výrobky, podliehajúce spotrebnej dani z iného členského štátu za podmienok dohôd o pozastavení daní. Tento však nemôže skladovať, ani odosielať takéto výrobky podliehajúce systému pozastavenia dane.

Vzhľadom na právo spoločenstva, členské štáty môžu stanoviť špecifické pravidlá pre aplikovanie tohto opatrenia na výrobky, ktoré podliehajú spotrebnej dani, ktoré sú zahrnuté v špeciálnych dohodách o národnej distribúcii, kompatibilných so zmluvou.

2. Vyššie uvedený obchodník môže požadovať pred prijatím tovaru, aby bol zaregistrovaný na daňovom úrade jeho členského štátu.

Registrovaný obchodník sa musí prispôsobiť nasledovným požiadavkám:

- a) záručnej platbe spotrebnej dane za podmienok stanovených daňovými úradmi jeho členského štátu, bez ohľadu na článok 15 (4), ktorý stanovuje ručenie oprávneného vlastníka skladu za zásielku a ak je potrebné, ručenie dopravcu;
- b) vedenie účtov zásielok výrobkov;
- c) zabezpečovať výrobky, kedykoľvek sú požadované;
- d) súhlas na všetky kontroly monitorovania a skladovania.

Pre tento typ obchodníka sa má spotrebná daň vyberať v čase príjmu tovaru a má byť zaplatená v súlade s postupom, ktorý stanoví každý členský štát.

3. Ak obchodník, o ktorom sa hovorí v odseku 1, nie je registrovaný daňovými úradmi jeho členským štátom, musí splňať nasledovné požiadavky:

- a) predtým, ako sa tovar odošle, vystaviť deklaráciu na daňové úrady cieľových členských štátov a zaručiť platbu spotrebnej dane, bez ohľadu na článok 15 (4), ktorý stanovuje ručenie oprávneného vlastníka skladu, ktorý zodpovedá za zásielky a ak je potrebné, ručenie dopravcu;
- b) platiť spotrebnú daň cieľového členského štátu v čase prijatia tovaru v súlade s procesom, stanoveným členským štátom;
- c) súhlas na akúkoľvek kontrolu, ktorú umožňuje administratívny úrad cieľového členského štátu, aby mal istotu, že tovar bol získaný a že spotrebná daň, na ktorú je viazaný, bola zaplatená.

4. S ohľadom na opatrenia stanovené v odseku 2 a 3 sa majú aplikovať opatrenia tejto smernice, vzťahujúce sa na pohyb výrobkov, ktoré podliehajú spotrebnej dani za podmienok dohôd o pozastavení daní.

Článok 17

Daňový zástupca môže byť určený oprávneným vlastníkom skladu, zodpovedným za odoslanie. Tento daňový zástupca musí byť určený v cieľovom členskom štáte a oprávnený daňovými úradmi tohto štátu. Musí na mieste príjemcu bez štatútu oprávneného vlastníka skladu splňať nasledovné požiadavky:

- a) garantovať platbu spotrebnej dane za podmienok stanovených daňovými úradmi cieľového členského štátu bez ohľadu na článok 15 (4), ktorý stanovuje ručenie oprávneného vlastníka skladu za odosielanie a ak je potrebné, ručenie dopravcu;
- b) platiť spotrebnú daň cieľového členského štátu v čase príjmu tovaru v súlade s procesom stanoveným cieľovými členskými štátmi;
- c) viesť účty dodania výrobkov a informovať daňové úrady cieľových členských štátov o mieste dodania tovaru.

Článok 18

1. Bez ohľadu na možné použitie počítačových postupov, všetky výrobky podliehajúce spotrebnej dani, ktoré sa pohybujú za podmienok dohôd o pozastavení daní medzi členskými štátmi, majú byť doplnené dokumentom, ktorý zostaví odosielateľ. Tento dokument môže byť buď administratívnym dokumentom, alebo komerčným dokumentom. Forma a obsah tohto dokumentu má byť zostavená v súlade s procesom stanoveným v článku 24 tejto smernice.

2. Aby sa mohol identifikovať tovar a vykonávať kontrola, balíky by mali byť označené a výrobky opísané použitím dokumentu uvedeného v odseku 1. Ak je potrebné, každý kontajner by mal odosielateľ označiť, ak odosielajúce členské štáty považujú

prepravné prostriedky za vhodné na označenie alebo by balíky mali byť označené odosielateľom.

3. V prípade, ak príjemca nie je oprávneným vlastníkom skladu alebo registrovaným obchodníkom a bez ohľadu na článok 17, dokument, o ktorom sa hovorí v odseku 1, musí byť doplnený dokumentom, ktorý potvrdzuje, že spotrebná daň bola zaplatená v cieľovom členskom štáte, alebo že bol použitý akýkoľvek iný proces výberu dane v súlade s podmienkami stanovenými kompetentnými orgánmi cieľového členského štátu.

Tento dokument musí udávať:

- adresu úradu, ktorý súvisí s daňovými úradmi v cieľovom členskom štáte,
- dátum a referenciu platby alebo prijatia záruky platby tohto úradu.

4. Odsek 1 sa nemá aplikovať, ak sa výrobky podliehajúce spotrebnej dani pohybujú v podmienkach uvedených v článku 5 (2).

5. Bez toho, aby bol dotknutý článok 3 (1), členské štáty môžu zachovávať svoje pravidlá pohybu a skladovania surovín používaných vo výrobe alebo príprave výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani.

Článok 19

1. Daňové úrady členských štátov majú byť informované obchodníkmi o odoslanom alebo prijatom tovare prostredníctvom dokumentu alebo referencie k dokumentu špecifikovanému v článku 18. Tento dokument má byť napísaný v štyroch kópiách:

- jednu kópiu si ponechá odosielateľ,
- jednu kópiu si ponechá príjemca,
- jednu kópiu je potrebné vrátiť odosielateľovi po vyložení,
- jedna kópia pre kompetentné orgány cieľového členského štátu.

Kompetentný orgán každého členského štátu zodpovedného za zásielku môže poskytnúť ďalšiu kópiu dokumentu pre kompetentný orgán odosielajúceho členského štátu.

Cieľové členské štáty môžu určiť, aby kópia, ktorá má byť vrátená odosielateľovi po vyložení nákladu, bola certifikovaná alebo schválená jeho štátnymi orgánmi. Členské štáty aplikujúce toto opatrenie musia informovať Komisiu, ktorá musí o tomto informovať ďalšie členské štáty.

Proces, ktorý sa má uskutočniť s ohľadom na kópiu kompetentným orgánom cieľových členských štátov, má byť prijatý v súlade s procesom uvedeným v článku 24.

2. Keď sú výrobky podliehajúce spotrebnej dani v pohybe za podmienok pozastavenia dane k oprávnenému vlastníkovi skladu alebo registrovanému, alebo neregistrovanému obchodníkovi, kópiu sprievodného administratívneho dokumentu alebo kópiu komerčného dokumentu starostlivo zaznamenanú má príjemca vrátiť odosielateľovi najneskôr 15 dní od prijatia príjemcom.

Kópia na vrátenie musí obsahovať nasledovné podrobnosti, ktoré sa vyžadujú pri vyložení tovaru:

- a) adresu úradu daňového orgánu pre príjemcu;
- b) dátum a miesto príjmu tovaru;
- c) popis získaného tovaru s cieľom kontroly, či sa zásielka zhoduje s podrobnosťami uvedenými v dokumente. Ak je tomu tak, musí byť doplnená poznámka „skontrolovaná zásielka“;
- d) referenciu alebo vydané registračné číslo, kde je to vhodné, kompetentné orgány cieľových členských štátov, ktoré používajú takéto číslovanie a/alebo schválenie kompetentných orgánov cieľového členského štátu, ak to členský štát stanoví, že kópia, ktorá sa má vrátiť, musí byť certifikovaná alebo odsúhlasená jeho orgánmi;
- e) oprávnený podpis príjemcu.

3. Dohody o pozastavení dane, ako sú definované v článku 4 c), budú anulované zaradením výrobkov podliehajúcich spotrebnej dani do jednej z dohôd uvedených v článku 5 (2) a podrobené podmienkam, ktoré obsahujú, potom, ako odosielateľ dostal kópiu vrátenú zo sprievodného administratívneho dokumentu alebo kópiu komerčného dokumentu dôkladne spísanom, v ktorom musí byť zaznamenané, že výrobky boli zaradené do takejto dohody (úpravy).

4. Ak výrobky podliehajúce spotrebnej dani, ktoré sú v pohybe v rámci dohôd o pozastavení daní, ako je definované v článku 4 c), sú vyvážané, táto dohoda by mala byť anulovaná potvrdením, vystavenom na colnom úrade o odchode zo spoločenstva, potvrdzujúca, že výrobok naozaj opustil spoločenstvo. Úradný orgán musí zaslať späť odosielateľovi potvrdenú kópiu sprievodného dokumentu, ktorý je preň určený.

5. Ak nejde o anulovanie, odosielateľ má informovať daňové úrady jeho členského štátu do časového limitu, ktorý majú potvrdiť tieto daňové authority. Časový limit nesmie však presiahnuť tri mesiace od dátumu odoslania tovaru.

6. Členské štáty majú spolupracovať pri zavedení okamžitých kontrol, ktoré, ak je nevyhnutné, môžu byť automatizované.

Článok 20

1. Ak sa priestupok alebo trestný čin vyskytli v čase pohybu, ktorý spôsobil vyberanie spotrebnej dane, táto daň sa má vyberať v tom členskom štáte, kde bol priestupok alebo trestný čin spáchaný fyzickou alebo právnickou osobou, ktorá garantovala platbu spotrebnej dane v súlade s článkom 15 (3), bez ohľadu na nasadenie trestnoprávných postupov.

Ak sa spotrebná daň vyberá v členskom štáte inom, než je odosielajúci členský štát, členský štát, ktorý vyberá dane, má informovať kompetentné orgány krajiny odoslania.

2. Ak bol v čase pohybu zistený priestupok alebo trestný čin bez toho, aby bolo možné určiť, kde bol spáchaný, má byť rozhodnuté, že sa to stalo v členskom štáte, v ktorom sa to zistilo.

3. Bez toho, aby bolo dotknuté opatrenie článku 6 (2), ak výrobky podliehajúce spotrebnej dani nedôjdu do miesta určenia a nie je možné určiť, kde bol priestupok alebo trestný čin spáchaný, má sa rozhodnúť, že tento priestupok alebo prečin bol spáchaný v odosielajúcom členskom štáte, ktorý má vybrať spotrebnú daň v sadzbách, ktoré sú platné v deň, keď bol tovar odoslaný, s výnimkou obdobia štyroch mesiacov, kompetentnými orgánmi zodpovednými za správnosť transakcie alebo miesta, kde bol priestupok alebo trestný čin spáchaný.

4. Ak do uplynutia obdobia troch rokov od dátumu, keď bol spísaný sprievodný dokument, členský štát, kde bol spáchaný trestný čin alebo priestupok, je zistený, príslušné členské štáty majú vybrať spotrebnú daň v sadzbách, ktoré sú platné, keď bol tovar odoslaný.

Článok 21

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 6 (1), členské štáty môžu požadovať, aby výrobky uvoľnené na spotrebu na ich území mali daňové označenia alebo štátne identifikačné značky používané na daňové účely.

2. Akýkoľvek štát, ktorý požaduje použitie daňového označenia alebo štátnych identifikačných značiek, ako sú stanovené v odseku 1, má byť požiadaný, aby boli tieto dostupné pre oprávnených vlastníkov skladov iných členských štátov. Každý členský štát však môže požadovať, aby daňové značky boli vyrobené tak, aby

boli dostupné daňovému reprezentantovi, oprávneného daňovým úradom príslušného členského štátu.

Členské štáty majú zabezpečiť, aby proces týkajúci sa týchto značiek, nevytváral prekážky k voľnému pohybu výrobkov, podliehajúcich spotrebnej dani.

3. Daňové označenie alebo identifikačné značky v rámci spomínaného odseku 1, majú byť platné v členskom štáte, ktorý ich vydal.

Avšak môže tu byť vzájomné uznanie týchto značiek medzi členskými štátmi.

4. Minerálne oleje môžu byť skladované, prepravované alebo používané v Írsku inak, než v bežných nádržiach vozidiel, ktoré majú povolené používať zľavnené palivo, len ak tieto zodpovedajú štátnej kontrole a požiadavkám značkovania.

5. V rámci spoločenstva prepravované výrobky s daňovým označením alebo so štátnymi identifikačnými značkami členského štátu, podľa obsahu odseku 1 a určených na predaj v tomto členskom štáte a ktoré sa nachádzajú na území iného členského štátu, majú byť zahrnuté do sprievodného dokumentu, ako je uvedené v článku 18 (1) a (3), prípadne v súlade s článkom 5 (2).

HLAVA IV

Refundácia

Článok 22

1. Vo vhodných prípadoch výrobky podliehajúce spotrebnej dani, ktoré boli uvoľnené na spotrebu, môžu na požiadanie obchodníka, v rámci jeho obchodu, prichádzať do úvahy pre refundáciu spotrebnej dane daňovými úradmi členského štátu, kde boli uvoľnené pre spotrebu, ak neboli určené na spotrebu v tomto členskom štáte.

Avšak členské štáty môžu odmietnuť požiadavku na refundáciu, ak táto nezodpovedá správnosti kritérií, ktoré stanovujú.

2. Pri uplatňovaní odseku 1 sa majú brať do úvahy nasledovné opatrenia:

- a) pred odoslaním tovaru, odosielateľ musí zostaviť požiadavku a refundáciu kompetentnými orgánmi jeho členského štátu a poskytnúť dôkaz, že spotrebná daň bola zaplatená. Avšak kompetentné orgánymôžu odmietnuť refundáciu z jediného

dôvodu, ak nebol prezentovaný dokument, ustanovený tými istými orgánmi, ktorým sa potvrdzuje, že počiatočná platba bola vykonaná;

HLAVA V

Výnimky

Článok 23

b) pohyb tovaru, o ktorom sa hovorí v a), má byť zaradený do dokumentu špecifikovanom v článku 18 (1);

1. Výrobky podliehajúce spotrebnej dani majú byť vylúčené z platby spotrebnej dane, ak sú určené:

c) odosielateľ má predložiť kompetentným orgánom jeho členského štátu vrátenú kópiu dokumentu, o ktorom sa hovorí v b) so starostlivými poznámkami príjemcu, ktorý musí byť doplnený buď dokumentom, ktorý potvrdzuje, že spotrebná daň bola zabezpečená v členskom štáte spotreby výrobkov, alebo má byť doložený nasledovnými podrobnosťami:

— adresou príslušného úradu daňových orgánov v cieľovom členskom štáte,

— dátumom prijatia deklarácie týmto úradom spolu s referenciou alebo registračným číslom tejto deklarácie;

— na dodávku v súvislosti s diplomatickými alebo konzulárnymi vzťahmi,

— pre medzinárodné organizácie, ktoré sú uznané ako také verejnými orgánmi príslušného hostiteľského členského štátu a členmi takých organizácií, v rámci limitov a na základe podmienok stanovených medzinárodnými konvenciami ustanovujúcimi takéto organizácie alebo ústrednými dohodami,

d) výrobky, podliehajúce spotrebnej dani a uvoľnené na spotrebu v členskom štáte a majúce daňové označenie alebo identifikačnú značku tohto členského štátu, môžu byť stanovené pre refundáciu spotrebnej dane, ktorú majú vyberať daňové úrady členských štátov, ktoré vydali daňové označenia alebo identifikačné značky za predpokladu, že daňové úrady členského štátu, ktorý ich vydal, stanovil, že takéto označenia alebo značky boli zničené.

— pre vojenské sily akejkoľvek strany štátu Severoatlantickej dohody inej než členského štátu, v rámci ktorého sa vyberá spotrebná daň ako aj pre ozbrojené sily, o ktorých sa hovorí v článku 1 rozhodnutia 90/640/EHS ⁽¹⁾, pre použitie tých síl pre civilnú skupinu, ktorá ich doprevádza alebo pre zásobovanie ich kuchýň alebo jedální,

3. V prípadoch, uvedených v článku 7, odosielaajúci členský štát je požiadaný o refundáciu zaplatenej spotrebnej dane len tam, kde spotrebná daň bola vopred zaplatená v cieľovom členskom štáte v súlade s procesom uvedeným v článku 7 (5).

— pre spotrebu na základe dohody uzavretej medzi nečlenskými krajinami alebo medzinárodnými organizáciami za predpokladu, že takáto dohoda je povolená alebo oprávnená s ohľadom na výnimku z DPH.

Avšak členské štáty môžu odmietnuť túto požiadavku na refundáciu, kde to nezodpovedá správnosti kritérií, ktoré stanovujú.

Tieto výnimky majú podliehať podmienkam a limitom, ktoré stanovuje príslušný členský štát, pokiaľ sa neprijmú jednotné daňové pravidlá. Možnosť stanovenia výnimiek môže byť zaručená v súlade s procesom refundácie spotrebných daní.

4. V prípadoch, uvedených v článku 8b, odosielaajúci členský štát musí na požiadanie obchodníka (predajcu) uhradiť zaplatenú spotrebnú daň tam, kde obchodník dodržal procedúry stanovené v článku 10 (3).

2. Rada pôsobiaca jednomyselne na návrh Komisie môže opraviť akýkoľvek členský štát uzavrieť s nečlenskou krajinou alebo medzinárodnou organizáciou dohodu, ktorá môže obsahovať výnimky zo spotrebnej dane.

Avšak členské štáty môžu odmietnuť túto požiadavku na refundáciu, kde táto nezodpovedá správnosti kritérií, ktoré stanovujú.

Tam, kde obchodník je oprávneným vlastníkom skladu, členské štáty môžu stanoviť, aby proces refundácie bol zjednodušený.

Štát, ktorý si želá uzavrieť dohodu, má uviesť záležitosť na vedomie Komisii a zabezpečiť všetky informácie, ktoré sú nevyhnutné. Komisia má informovať ostatné štáty do jedného mesiaca. Rozhodnutie Rady má byť prijaté, ak do dvoch mesiacov informovania ostatných členských štátov záležitosť nebola predložená Rade.

5. Daňový orgán každého členského štátu má stanoviť monitorovacie procesy a metódy aplikovaním refundácie vykonanej na ich území. Členské štáty majú zabezpečiť, aby refundácia spotrebnej dane nepresiahla sumu bežne zaplatenú.

(¹) Ú. v. ES L 349, 13.12.1990, s. 19.

3. Ustanovenia týkajúce sa spotrebnej dane, uvedené v nasledovných smerniciach, prestávajú platiť k 31. decembru 1992:

— smernica 74/651/EHS ⁽¹⁾,

— smernica 83/183/EHS ⁽²⁾,

— smernica 68/297/EHS ⁽³⁾.

4. Ustanovenia o spotrebnej dani, uvedené v smernici 69/169/EHS ⁽⁴⁾ prestávajú platiť k 31. decembru 1992, rešpektujú vzťahy medzi členskými štátmi.

5. Pokiaľ Rada, konajúc jednomyselne vzhľadom k návrhu Komisie, neprijala opatrenia ohľadne skladovania člnov a lietadiel, členské štáty sa môžu riadiť národnými opatreniami stanovenými na tento účel.

4. a) Komisia má prijať cieľové opatrenia, keď sú tieto v súlade so stanoviskom výboru.

b) Keď zamýšľané cieľové opatrenia nie sú v súlade so stanoviskom výboru alebo z dôvodu chýbania akéhokoľvek iného stanoviska, Komisia má predložiť Rade návrh vzťahujúci sa na opatrenia, ktoré sa majú vykonať. Rada má pôsobiť na základe kvalifikovanej väčšiny.

Ak do uplynutia troch mesiacov od dátumu, v ktorom bola predjednávaná záležitosť, Rada neprijala žiadne opatrenia, Komisia má prijať navrhované opatrenia, okrem prípadu, keď Rada rozhodla proti uvedeným opatreniam jednoduchou väčšinou.

5. Okrem opatrení uvedených v odseku 2, predseda výboru má preskúmať záležitosti buď na základe jeho vlastnej iniciatívy, alebo na požiadanie reprezentanta členského štátu, pokiaľ ide o uplatnenie opatrení spoločenstva s ohľadom na spotrebné dane, s výnimkou tých, o ktorých sa hovorí v článku 30 tejto smernice.

Článok 25

Členské štáty a Komisia majú preskúmať a zhodnotiť uplatňovanie opatrení spoločenstva týkajúcich sa spotrebnej dane.

HLAVAVI

Výbor pre spotrebné dane

Článok 24

1. Komisii má pomáhať Výbor pre spotrebné dane, ďalej označovaný ako „výbor“. Výbor má byť zložený zo zástupcov členských štátov, ktorého predsedom je zástupca Komisie. Výbor má stanoviť svoje pravidlá rokovania.

2. Opatrenia nevyhnutné na aplikáciu článkov 7, 18 a 19 majú byť prijaté v súlade s postupmi stanovenými v paragrafoch 3 a 4.

3. Zástupca Komisie má predložiť Komisii návrh opatrení, ktoré sa majú prijať. Komisia má vyjadriť svoje stanovisko k návrhu v rámci lehoty, ktorú môže určiť predseda v súlade s naliehavosťou žiadosti. Výbor má vykonať svoje rozhodnutie na základe väčšiny stanovenej v článku 148 (2) dohody. Predseda nebude voliť.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 354, 30.12.1974, s. 6. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 88/663/EHS (Ú. v. ES 382, 31.12.1988, s. 40).

⁽²⁾ Ú. v. ES L 105, 23.4.1983, s. 64. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 89/604/EHS (Ú. v. ES L 348, 29.11.1989, s. 28).

⁽³⁾ Ú. v. ES L 175, 25.7.1968, s. 15. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 85/347/EHS (Ú. v. ES L 183, 16.7.1985, s. 22).

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 135, 4.6.1969, s. 6. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 91/191/EHS (Ú. v. ES L 94, 16.4.1991, s. 24).

HLAVA VII

Záverečné ustanovenia

Článok 26

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 8, do 31. decembra 1996 a s ohľadom na mechanizmus, podobný tomu, ktorý je stanovený v článku 28 (2) smernice 77/388/EHS ⁽⁵⁾, Dánsko bude oprávnené aplikovať špecifické dohody, stanovené v odseku 2 a 3 na alkoholické nápoje a tabakové výrobky v rámci všeobecnej aproximácie sadzieb na spotrebnú daň.

2. Dánsko bude oprávnené aplikovať nasledovné kvantitatívne reštrikcie:

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 145, 13.6.1977, s. 1. Smernica naposledy zmenená a doplnená smernicou 90/640/EHS (Ú. v. ES L 349, 13.12.1990, s. 19).

- súkromní cestujúci, vstupujúci do Dánska, budú mať zisky zo zliav, ktoré sú platné od 31. decembra 1992 na cigarety, cigary, tabak a liehové nápoje,
- cestujúci, sídliači v Dánsku a ktorí boli mimo Dánska na kratšie obdobie než do 31. decembra 1992, budú mať zisk zo zliav, ktoré nadobudli účinnosť 31. decembra 1992 na cigarety a liehové nápoje.

3. Dánsko môže uplatňovať spotrebnú daň a vykonávať nevyhnutné kontroly s ohľadom na liehové nápoje, cigarety, cigary a tabak.

4. Rada, jednomyselne pôsobiaca na návrh Komisie, sa má rozhodnúť v spojení s aproximáciou sadzby spotrebnej dane a napriek riziku narušenia konkurencie modifikovať opatrenia tohto článku, ak je vhodné obmedziť trvanie týchto opatrení.

Článok 27

Pred 1. januárom 1997 má Rada, jednomyselne pôsobiaca na základe správy Komisie, opätovne preskúmať opatrenia článkov 7, 8, 9 a 10 a na základe návrhu Komisie po konzultácii s Európskym parlamentom prijať akékoľvek nevyhnutné úpravy.

Článok 28

Nasledovné opatrenia sa majú aplikovať na obdobie do 30. júna 1999:

1. členské štáty môžu vylúčiť výrobky, ktoré dodávajú nezdaniteľné obchody, ktoré sú prepravované v osobných batožinách cestujúcich, prechádzajúcich spoločenstvom letecky alebo vodnou cestou do iného členského štátu.

Na účely opatrení:

- a) „*tax-free shop*“ znamená akékoľvek zariadenie situované v rámci letiska alebo prístavu, ktoré spĺňa podmienky stanovené kompetentnými verejnými orgánmi, najmä podľa odseku 3 tohto článku;
- b) „*cestujúci do iného členského štátu*“ znamená akéhokoľvek pasažiera, ktorý je držiteľom prepravného dokumentu pre leteckú alebo vodnú dopravu, v ktorom sa stanovuje, že bezprostredným cieľom je letisko alebo prístav v inom členskom štáte;

- c) „*let alebo námorná plavba v rámci spoločenstva*“ znamená akúkoľvek prepravu vzdušnou alebo námornou cestou, začínajúcou v rámci členského štátu, následne miesto príchodu v rámci iného členského štátu.

S výrobkami, dopĺňanými na palube lietadla alebo lode počas služieb zákazníkom v rámci spoločenstva, sa postupuje takým istým spôsobom ako s výrobkami dopĺňanými z bezdaňových obchodov.

Výnimka sa bude tiež uplatňovať na výrobky, dodávané z nezdaniteľných obchodov, situovaných v rámci jedného alebo dvoch prístupových terminálov ku Channel Tunnel k prepravným dokumentom, ktoré vlastní cestujúci, ktoré platia celý deň medzi týmito dvoma terminálmi.

2. Výnimka uvedená v odseku 1 sa má aplikovať len na výrobky do množstva, ktoré nepresahuje limity na osobu a deň, ktoré sú stanovené v opatreniach spoločenstva v súvislosti s pohybom cestujúcich medzi tretími krajinami a spoločenstvom.
3. Členské štáty vykonávajú opatrenia, ktoré sú nevyhnutné, aby sa zabezpečilo, že výnimky uvedené v tomto článku sa aplikujú správne a poctivo a aby sa zamedzilo možnému zanedbaniu povinností, anulovaniu alebo zneužitiu.

Článok 29

1. Členské štáty môžu oslobodiť malých výrobcov vín od požiadaviek hláv II a III a z ďalších požiadaviek, vzťahujúcich sa na pohyb a monitorovanie. Kde títo malí výrobcovia samotní vykonávajú transakcie v rámci spoločenstva, majú informovať svoje príslušné orgány a prispôbiť sa požiadavkám, ktoré sú stanovené v nariadení Komisie č. 986/89 ⁽¹⁾ z 10. apríla 1989, zvlášť pokiaľ sa týka registra prepravovaných výrobkov a sprievodného dokumentu.

„Malí výrobcovia vín“ znamenajú osoby, ktoré priemerne vyrábajú menej ako 1 000 hl vína ročne.

2. Daňové orgány cieľového členského štátu majú byť informované príjemcom zásielok vína, ktoré prijali prostredníctvom dokumentu, o ktorom sa hovorí v odseku 1 alebo referenciou k tomuto.

3. Členské štáty majú prijať nevyhnutné opatrenia na bilaterálnej báze týkajúce sa zavedenia okamžitých kontrol, ktoré sa môžu vykonávať, ak je to potrebné, s využitím počítačových postupov.

(1) Ú. v. ES L 106, 18.4.1989, s. 1. Nariadenie naposledy zmenené a doplnené nariadením (EHS) č. 592/91 (Ú. v. ES L 66, 13.3.1991, s. 13).

Článok 30

Smernica 77/799/EHS je novelizovaná nasledovne:

1. Názov sa nahradí nasledovne:

„Smernica Rady z 19. decembra 1977 týkajúca sa vzájomnej pomoci kompetentných orgánov členských štátov v oblasti priameho a nepriameho zdaňovania.“

2. Článok 1:

a) Odsek 1 sa nahradí nasledovne:

„1. V súlade s touto smernicou, kompetentné orgány členského štátu si vymenia akékoľvek informácie, ktoré by im umožnili uskutočniť správne stanovenie daní, pokiaľ ide o dane z príjmu a kapitálu a akékoľvek informácie, vzťahujúcu sa na určenie nasledovných nepriamych daní:

- daň z pridanej hodnoty,
- spotrebná daň z minerálnych olejov,
- spotrebná daň z alkoholu a alkoholických nápojov,
- spotrebná daň z tabakových výrobkov.“

b) Odsek 5 sa nahradí nasledovným odsekom, pokiaľ ide o Dánsko, Grécko, Spojené kráľovstvo a Portugalsko:

v Dánsku:

- Skatteministeren alebo oprávnený zástupca;

v Grécku:

Υπουργός Οικονομικών alebo oprávnená osoba;

v Spojenom kráľovstve:

- komisári pre clo a daň alebo oprávnený zástupca pre informáciu, ktorá sa požaduje ohľadne dane z pridanej hodnoty a spotrebnej dane,

- komisári pre príjmy Írska alebo oprávnený zástupca pre všetky ďalšie informácie;

v Portugalsku:

- O Ministro das Finanças alebo oprávnený zástupca.

Článok 31

1. Členské štáty do 1. januára 1993 uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktoré sú potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou.

Avšak s ohľadom na článok 9 (3) Dánske kráľovstvo je oprávnené zaviesť zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia, ktoré sa požadujú v súlade s týmito opatreniami do 1. januára 1993 najneskôr.

Keď členské štáty prijmú uvedené ustanovenia, zahrnie sa do nich odkaz na túto smernicu alebo ich takýto odkaz bude sprevádzať v prípade ich oficiálneho uverejnenia. Členské štáty určia, ako sa takýto odkaz uvedie.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie základných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijmú v oblasti upravenej touto smernicou.

Článok 32

Táto smernica je adresovaná členským štátom.

V Bruseli 25. februára 1992

Za Radu

predseda

Vitor MARTINS